

ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ
Γραφεία: ΣΕΙΡΗΝΩΝ 33 —
ΒΥΡΩΝΑΣ 162 31 — ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 7645280

Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ

Ε Τ Ο Σ 12ο
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 28
ΜΑΡΤΙΟΣ 1986

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ — ΕΚΔΟΣΗ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ ΠΟΥ ΕΔΡΕΥΕΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Το νέο Διοικητικό Συμβούλιο, στην πρώτη επικοινωνία του μαζί σας, στέλνει σε όλα τα μέλη του Συλλόγου και σε όλους τους Νεχωρίτες, εγκάρδιους πατριωτικούς χαιρετισμούς και εύχεται υγεία, ευτυχία και προκοπή. Επιθυμεί, ακόμα, να σας διαβεβαιώσει, ότι θα εργασθεί με όλες του τις δυνάμεις για την πραγματοποίηση των σκοπών του Συλλόγου μας και προσβλέπει και στη δική σας βοήθεια, συμπαράσταση και συμμετοχή.

Με την ευκαιρία, λοιπόν, αυτή, το Δ.Σ. επιθυμεί να ανταλλάξει μαζί σας σκέψεις, απόψεις, προτάσεις, υποδείξεις, ιδέες, μεταφέροντας προς το παρόν μερικές από τις δικές του, περιμένοντας και τις δικές σας.

Σκοπός του Συλλόγου μας, μεταξύ των άλλων, είναι η βοήθεια προς το χωριό με τη δημιουργία κοινωφελών έργων κλπ., κύρια όμως, η σύσφιξη των δεσμών των μελών του, μέσα από πολιτιστικές και ψυχαγωγικές εκδηλώσεις.

Στο χωριό έχουν γίνει αρκετά έργα και θα συνεχίσουν να γίνονται στα μέτρα των δυνατοτήτων του Συλλόγου.

Η σύσφιξη των μελών του Συλλόγου υπάρχει και είναι μάλιστα αρκετά ζηλευτή. Μπορεί, όμως, μέσα από πολιτιστικές και ψυχαγωγικές εκδηλώσεις, να γίνει ακόμα μεγαλύτερη.

Η έλλειψη αυτών των εκδηλώσεων, μέχρι σήμερα, πιστεύουμε πως οφείλεται καθαρά στην ύπαρξη μιάς αντικειμενικής δυσκολίας και όχι στην έλλειψη θέλησης ή ενδιαφέροντος. Δεν υπήρχε ιδιότητα χώρος για την πραγματοποίηση εκδηλώσεων. Με την απόκτηση της αίθουσας, όμως, μας ανοίγονται νέοι ορίζοντες: πρέπει να εκμεταλλευτούμε τη δυνατότητα που διαθέτει ο Σύλλογός μας, για να φέρουμε ακόμα πιο κοντά το Νεχωρίτη.

Οι μεγαλύτεροι, με την προσφορά τους και το ενδιαφέρον τους, έχουν αποδείξει ότι αγαπάνε και το Σύλλογο και το χωριό.

Κύρια, λοιπόν, πρέπει να στρέψουμε την προσοχή μας στη νέα γενιά του χωριού μας. Σ' αυτούς πρέπει να εμφυσήσουμε την αγάπη, τον ενθουσιασμό και τη διάθεση να γίνουν οι αυριανοί συνεχιστές σε ό,τι έχουν ξεκινήσει οι μεγαλύτεροι.

Πρέπει, οπωσδήποτε, να υπάρξει μια αναβάθμιση της πολιτιστικής κίνησης και προσφοράς του Συλλόγου, για να προσελκύσει τους νέους, αλλά και τους μεγαλύτερους. Σ' αυτόν τον τομέα, το νέο Δ.Σ. θα δώσει μεγάλο βάρος, και γι' αυτό ζητάει ιδιαίτερα και τη δική σας βοήθεια.

Προγραμματίζουμε, λοιπόν, να γίνουν, σε σύντομα χρονικά διαστήματα, διαλέξεις από συγχωριανούς μας, ει-

➡ Συνέχεια στη 3η σελίδα

ΣΥΝΤΟΜΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

«ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΝΕΟΙ» του Π. Βλάχου

Από τις εκδόσεις «ΠΛΕΘΡΟ» της πρωτεύουσας εκδόθηκε το 1985 ένα νέο λογοτεχνικό διβλίο του ιατρού Π. Βλάχου, Δ) ντού του Κέντρου δηλητηριάσεων της Ελλάδας.

Είναι μια καλοτυπωμένη συλλογή, που αποτελείται από δέκα διηγήματα, με το γενικό τίτλο «ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΝΕΟΙ». Είναι μια αξιόλογη προσφορά που κινεί αμείωτα το ενδιαφέρον. Η γλώσσα τρέχει άνετα και ο αναγνώστης δεν κουράζεται κατά την ανάγνωση, γιατί το λεξιλόγιο είναι αρκετά πλούσιο και εκτεταμένο, από το θησαυρό της νεοελληνικής μας γλώσσας, της οποίας ο συγγραφέας θεωρείται αρκετά κάτοχος.

Τα θέματα είναι παρμένα από τον καθημερινό χώρο της ζωής και της διασκέδασης, από την καλή της και κακή της πλευρά, και φέρνουν στο νου νοσταλγικές μνήμες, ευχάριστες

και δυσάρεστες μαζί, από τις δύσκολες μέρες του παρελθόντος, που αντιπαράβιλλαν με το σύγχρονο κόσμο της ανατροπής των ηθικών θεσμών και της τεχνοκρατίας.

Οι μνήμες αυτές, ασφαλώς φαίνεται καθαρά, πως είναι πρώτα απ' όλα, μνήμες του διηγηματογράφου και τροφοδότησαν τις 83 σελίδες του διβλίου του.

Η κάποια πληθωρικότητα στο λόγο και οι αυτονόητες επεξηγήσεις δεν μειώνουν τη χάρη και την τερπνότητα του λόγου. Με αυτά τα παραπάνω και με το δεδομένο πάντοτε πως, για να υπηρετείς τις Μούσες, δεν είναι καθόλου εύκολο έργο, ανήκουν στον συγγραφέα συγχαρητήρια, και ευχές για την περαιτέρω παρουσίαση και άλλων έργων.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ

Γενική Συνέλευση 1986

Στις 19 Γενάρη του 1986, έγινε η τακτική Γεν. Συνέλευση του Συλλόγου μας, στην αίθυσά του, με θέματα ημερήσιας διάταξης:

1. Λογοδοσία του Δ. Συμβουλίου
2. Έγκριση απολογισμού οι κονομ. χρήσης 1985
3. Έγκριση έκθεσης εξελεγκτικής επιτροπής
4. Κατάρτιση προϋπολογισμού χρήσης 1986
5. Απαλλαγή του Δ.Σ. από κάθε ευθύνη
6. Ανακοινώσεις - προτάσεις
7. Αρχαιρεσίες για την ανάδειξη νέου Δ.Σ.

Στην προεδρική θέση της Γ.Σ., εκλέχθηκε ο μόνιμος πλέον κάτοχος της κ. Παύλος Βλάχος. Στη θέση του Γεν. Γραμματέα, φέτος είχαμε μια έκπληξη. Εκλέχτηκε η δ. Χαϊδω Κ. Μάλλιου (αντί της Αικ. Λειβαδίτη).

Διαπιστώθηκε απαρτία από τον Πρόεδρο και η συνεδρίαση άρχισε με ομιλία του Προέδρου του Δ.Σ. που αποχώρησε, κ. Ιωάν. Μάλλιου, που είπε:

Αγαπητοί συγχωριανοί,

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας σας καλωσορίζει στη Γενική μας Συνέλευση, σας ευχαριστεί

εφημερίδας μας.

Και τώρα στα πεπραγμένα με λίγα λόγια:

— Στις 17.2.85 πραγματοποιήθηκε αποκριτικός χορός των νέων στην αίθουσα του Συλλόγου με μεγάλη επιτυχία.

— Στις 23.3.85 πραγματοποιήθηκε ο ετήσιος χορός στο ξενοδοχείο «HOLIDAY INN», με μεγάλη επιτυχία.

— Στις 12.5.85 πραγματοποιήθηκε η ετήσια εκδρομή του Συλλόγου με μεγάλη συμμετοχή.

— Στις 16.6.85 ο Σύλλογός μας τέλεσε μνημόσυνο εις μνήμην του αιμνήστου δασκάλου του χωριού μας Χρήστου Παπανικολάου.

— Στο πανηγύρι του χωριού μας οργανώσαμε και πραγματοποιήσαμε λαχειοφόρο αγορά, για οικονομική ενίσχυση του Συλλόγου.

— Στις 11.1.86 πραγματοποιήθηκε η ετήσια εκδήλωση του

κοψίματος της πίτας με μεγάλη προσέλευση των συγχωριανών μας.

— Το 1985 εκδόθηκαν και κυκλοφόρησαν 3 φύλλα του «ΝΕΧΩΡΙΤΗ».

— Προσφέραμε στο Πνευματικό κέντρο Ρουμελιωτών το ποσό των 5.000 δρχ.

— Στο Γηροκομείο Αγρινίου το ποσό των 10.000 δρχ.

— Στο Γηροκομείο Ναυπάκτου το ποσό των 10.000 δρχ.

— Αναθέσαμε στον Κων(νο) Φούρλα να τελειώσει τη διβλίο θήκη του χωριού μας, αντί του ποσού των 250.000 δρχ. και οι εργασίες προχωρούν κανονικά.

— Υποδείξαμε στον αδελφό Σύλλογο Αμερικής την ανάγκη αξιοποίησης του υπογείου της διβλιοθήκης του χωριού και λάβαμε τη διαβεβαίωση, ότι το θέμα συζητήθηκε στο Δ.Σ. του Συλλόγου, εγκρίθηκε, και ότι

➡ Συνέχεια στη 4η σελίδα

Η ΥΦΑΝΤΙΚΗ ΣΤΟ ΝΕΧΩΡΙ

1. Η ύφαντική στο Νεχωρί ήταν, παλιότερα, αντί της τέχνης. Ξαίκουστοί Νεχωρίτες άφαντάδες, ως τα χρόνια του Μεσοπολέμου, ο Μερμηγκο-πεντελέος, ο Μεμοκώστας, ο Λιο νίκος, ο Φουρλομήτρος, ο Χολε-βόινος, ο γερο-Λόης.

Νεχωρίτες άφαντάδες ξεκαλοκαίριάζαν στην Άμπλιανη, ύφαινοντας τα περίφημα άμπλιαντικά σκουτιά. Δούλευαν με την όργια (που σημαίνει πως δούλευαν σκληρά μέρα - νύχτα να θγάνουν πολλές όργιες, να τους χτουράει το μεροδούλι). Κάθε νοικοκυρά τους έδινε τη φάκνα (ψωμί, φαί, παραδέ, πίτες) και τον φέξο (το πετρέλαιο του λύχνου).

Τα γνέματα (στημόνι, ύφάδι) παραδίνονταν στους άφαντάδες σε κουδάρια. Οι άφαντάδες (όχι όλοι) έκλεβαν τότε - τότε τις νοικοκυρές στα γνέματα. Κουδάρες ολάκαιρες τις παραμέραγαν κάπου, όσο να τις φευγατίσουν για τα σπίτια τους. Κάποτε μάλιστα κλέφθηκαν και συνατοί τους: ο σύν-

τροφος έκλεψε τα κλεμένα γνέματα του συντρόφου του. Και ρώτησε, λείει, ο ένας τον άλλον συνηματικά (και παραβολικά):

— Νίκος τὸ νίκο νίκοβε; (δηλ. ο κλέφτης τὸν κλέφτη έκλεβε;) Κι έμεινε ὁ μύθος.

Βοηθούς έπαιρναν οί άφαντάδες παιδιά, τὰ άφαντόπουλα. Δουλειὰ τὼν παιδιῶν: νὰ μαζώνουν τὰ μασούρια με τ' άνεμίδι, νὰ βοηθάνε στὸ ἴδιασμα καὶ στὸ τύλιμα καὶ στὸ μίτωμα, ἄλλα καὶ νὰ πηγαινόρχουνται στὴ βρύση νὰ φέρουν κρύο νερὸ καὶ στὸ σπίτι νὰ παίρνουν τὸ ψωμί, τὸ φαί, τὸ φέξο, τὰ γνέματα.

Τὸ τί τράβαγαν τ' άφαντόπουλα, καθὼς γύριζαν ἀπὸ σπῆτι σὲ σπῆτι, δὲ λέγεται. Νὰ σοῦ ρίχνονται τ' άγρια μαντρόσκυλα καὶ πὼς ν' άμποδηθεῖς; Νὰ ,χεις καὶ τὰ παλιόπαιδα τ' Άμπλιαντικά νὰ σινάνε τὰ σκυλιά ἁπάνου σου, νὰ σὲ πετροβολάνε, νὰ σὲ ἀναγελάνε:

➡ Συνέχεια στη 4η σελίδα

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΑΡΑΧΩΒΙΤΩΝ

Την Κυριακή, στις 23 του Φλεβάρη, επισκέφθηκε το Σύλλογό μας το Δ.Σ. του Συλλόγου Αραχωβιτών Ναυπακτίας, «Ο ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ». Οι φίλοι και συντοπίτες μας Αραχωβίτες, μας ευχήθηκαν τα «καλορίζικα», για την αγορά της αίθουσας του Συλλόγου μας. Μας εκδήλωσαν την αγάπη τους με λουλούδια και με πολύ εγκάρδια λόγια. Ευχήθηκαν «Στο φίλο Σύλλογο των Νεχωριτών Ναυπακτίας υγεία, χαρά, προκοπή και συνεργασία για την επιτυχία κοινών επιδιώξεων».

Στη συνάντηση, που τελικά έλαβε πανηγυρικό χαρακτήρα,

εκτός από τα μέλη του Δ.Σ., παραβρέθηκαν και πολλοί συγχωριανοί μας, γιατί ήταν Κυριακή και η αίθουσα, ως γνωστό, είναι ανοιχτή για όλους τους Νεχωρίτες.

Μετά τα «καλωσορίσματα» και το «τρατάρισμα», έγινε συζήτηση πάνω στα προβλήματα των χωριών μας, της περιοχής γενικότερα, και τονίστηκε, με έμφαση, η ανάγκη της συνεργασίας των δύο Συλλόγων, και προγραμματίστηκε νέα συνάντηση των Δ.Σ. για κοινό προγραμματισμό και παραπέρα ενέργειες.

Το Δ.Σ.

ΓΑΜΟΙ

Στην Αμερική παντρεύτηκε ο Ιωάννης Μιχ. Καλαθάς και η Ελένη Κατσιφίη.

Στο Αγρίνιο παντρεύτηκε ο Γεράσιμος Παντ. Παπαχρήστου και η Βασιλική Τσαρούχη.

Στην Αθήνα παντρεύτηκε η Κική Γεωργ. Λειβαδίτη και ο Βασίλειος Παπανικολάου.

Στην Αθήνα παντρεύτηκε ο Ηλίας Ευαίδης (το γένος Μπουραζέρη) και η Μαρία Δουδούμη.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Στην Αμερική βαπτίστηκε το αγοράκι του Ήλεουθρίου Κ. Λειβαδίτη και ονομάστηκε Κωνσταντίνος.

Στο Αγρίνιο η κ. Μακρυγιάννη Β. βάπτισε το κοριτσάκι του Δημ. και της Αθανασ. Τσιτζέλη και το όνομασε Βασιλική.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Στην Αθήνα η Αικατερίνη Πατρίκαλου (Κων)νου Λειβαδίτη) γέννησε κοριτσάκι.

Στην Αθήνα η Μαρία Σκοπελίτη (Σαλτού) γέννησε αγοράκι.

Η κ. Ελένη Καπράνη (Ι. Τσώλη) απόκτησε κοριτσάκι.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Στην Αμερική αρραβωνιάστηκε η κόρη του Χρήστου και της Βασιλικής Λαμνάτου (το γένος Π. Πανάγου) με τον κ. Κατσιφίη.

Επίσης αρραβωνιάστηκε η κόρη του Γεωργ. και της Θεοδ. Λουκοπούλου (το γένος Π. Πανάγου).

ΘΑΝΑΤΟΙ

Στην Αθήνα πέθανε η Άντασσία Α. Καραγιάννη.

Στη Λαμία πέθανε η Μαρία Τσιώτα (το γένος Πλάκα).

ΣΤΡΑΤΕΡΜΕΝΟΙ

Κατετάγη να υπηρετήσει τη στρατιωτική του θητεία ο Αθανάσιος Ιωάν. Λειβαδίτης.

ΔΩΡΕΑ

Ο Δημήτριος Γεωργ. Αλπογιάννης πρόσφερε στο Σύλλογο το ποσό των 30.000 δρχ. σε μνήμη του πατέρα του Γεωρ. Αλπογιάννη.

Ο Σύλλογος ευχαριστεί θερμά.

ΕΓΧΕΣ

Ο κ. Κων)νος Λιάζης και η οικογένειά του στέλνουν διά μέσου του «ΝΕΧΩΡΙΤΗ» τις ευχές τους προς όλους τους Νεχωρίτες. Εύχονται Καλή Χρονιά και χαρούμενο το 1986.

Ο Δημήτριος Πατερέκας και η οικογένειά του εύχονται σε όλους τους Νεχωρίτες ευτυχισμένο τον καινούργιο χρόνο.

Ο μπάρμπα Γιώργος Συρσίρης εύχεται ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ για την καινούργια χρονιά του 1986, σ' όλους τους Νεχωρίτες, που βρίσκονται εν τη ζωή, όπου και αν είναι.

Επίσης εύχεται καλή υγεία, πρόοδο και καλή σταδιοδρομία σ' όλους τους νέους και νέες του χωριού μας.

*

Ο πρόεδρος της Κοινότητας έστειλε στο Διοικ. Συμβούλιο την ακόλουθη ευχετήρια κάρτα: ΠΡΟΣ

Τον Πρόεδρο και το Δ. Συμβού-

Κοινωνικά

λιο του Συλλόγου μας. Για την εκλογή σας δεχθείτε τα θερμά μας συγχαρητήρια.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ και το Κοινοτικό Συμβούλιο

ΕΙΣΦΟΡΕΣ

Απ' το εσωτερικό

Σπανού Μαρία	1000
Καρανδρίκας Ανδρέας	1000
Καραγιάννης Γεώργιος	2000
Καλαθάς Αθανάσιος	600
Παπακώστας Ι. (Κων)νος	2000
Τσιτσιμπέλης Απόστολος	1500
Γιοβανοπούλου Μαγδ.	2000
Πανάγος Γεώργιος	1450
Λαζοδήμος Ιωάννης	5000
Καλφοπούλου Λέττα	1000
Λαζοδήμος (Κων)νος	1000
Λάππα Δημήτρα	2000
Μπουραζέρη Αικατερ.	2000
Ευαίδης Ελένη	1000
Καρανικόλα Λούλα	10000
Μαρούδας Νικόλαος	5000
Κουβελά Ευαγγελία	1000
Μέρμηγκα Μαγδαληνή	2000
Καρανδρίκας Νικόλαος	200
Μέμου Ευδοκία	300
Χολέβας Σωτήριος	500
Σκεπαρνια Ελένη	500
Λιάζης Αικατερίνη	500
Πλάκας Α. Σπύρος	200
Αιδ. Παπαγιάννης Σαλτός	200
Γρίβας Ζάχος	100
Χαρματζής Κων)νος	250
Ζαρκάδα Παναγιώτα	1000
Κρανιάς Απόστολος	500
Καλαθάς Νικόλαος	500
Ζαρκάδας Γεώργιος	500
Μάρρος Γεώργιος	500
Καλαθάς Μιχαήλ	1000
Μασγάλας Γρηγόρης	1000
Μαζιάς Νικόλαος	1000
Λούπας Ιωάννης	1000
Παπακώστας (Κων)νος	500
Σπανός Κων)νος	1000
Μαζιάς Γεώργιος	500
Μπαλαφούτας Δημήτρ.	500
Λαζοδήμος Δημήτρ.	2000
Κρανιάς Χρήστος	500
Μασγάλας Σταύρος	500
Κανέλλος Αντώνιος	500
Πλάκας Α. Κων)νος	500
Πλάκας Κ. Αντώνιος	100
Πανάγος Ιωάννης	400
Φούρλας Βασίλειος	100
Καλαθάς Ιωάννης	1000
Πανάγος Κων)νος	300
Φούρλας Κων)νος	1000
Κώτσαλου Ελένη	200
Σουβλερού Σπυριδούλα	2000
Μιχαλίτση Ευαγγελία	2000
Τσιώτας Κων)νος	500
Μαύρος Γεώργιος	2000
Σακαρέλου Μαγδαληνή	2000
Πατερέκας Χρήστος	2000
Καλαθάς Αθανάσιος	500
Πετράκης Κων)νος	1000
Καλαθάς Αριστείδης	1000
Μασγάλας Θωμάς	1000
Κρανιάς Απόστολος	500
Μπαλαφούτας Δημήτριος	500
Χαρματζής Γεώργιος	2000
Πανάγος Ιωάννης	1000
Μασγάλας Αντώνιος	1000
Φούρλας Κων)νος	1000
Μαρούδας Αντώνιος	3000
Τζαχρήστος Αθανάσιος	2000
Λειβαδίτης Ιωάννης	1000
Βλάχου Μαρία	600
Βλάχος Παύλος	1450
Παπανικολάου Βασιλική	4000
Λειβαδίτης Αθ. Κων)νος	1000
Καραμανίδης Χαράλαμπος	500
Παναγιωτοπούλου Περσ.	1000

Σβούκα Αθ. Βασιλική	3000
Σβούκας Κων)νος	1500
Βλάχου Μαγδαληνή	300
Κουβελάς Γεώργιος	5000
Εσκεδερλή Παναγιώτα	1000
Πλάκας Γεώρ. Νικόλαος	2000
Φτερούγας Ιωάννης	2200
Καραγιάννης Κων)νος	5000

Απ' το εξωτερικό

Σγάγιας Γεώρ., Αθαν. και Σπ.	160
Θεολόγη Ντούλα	20
Λέτσα Ευαγγελία	20
Κατσαούνη Ειρήνη	20
Μάλλιος Ν. Ιωάννης	50
Ζάχος Ι. Δημήτριος	40
Θεοφάνη Αθανασία	20
Οικογ. (Κων)νου Λιάζης	100
Πατερέκας Δημήτριος	50
Σπανού Μαρία	5
Καλαθάς Μιχαήλ	10
Πανάγος Π. Νικόλαος	20
Καραγιάννη Αννέτα	15

ΚΟΦΙΜΟ ΠΙΤΤΑΣ

Στις 11.1.1986 πραγματοποιήθηκε, με επιτυχία, στην Αίθουσα του Συλλόγου μας το κόψιμο της πρωτοχρονιάτικης πίτας. Για άλλη μια φορά, οι συγχωριανοί μας, που ήταν αρκετοί —θα μπορούσε όμως να ήταν και περισσότεροι— χάρηκαν την ευκαιρία να βρεθούν και να ανταλλάξουν απόψεις και ευχές μεταξύ τους, σε μια ζεστή και αδελφική ατμόσφαιρα. Ο πρώην πρόεδρος κ. Ιωάν. Μάλλιος, ευχήθηκε, εκ μέρους του Δ.Σ., ό,τι καλύτερο για κάθε έναν προσωπικά και για το Σύλλογό μας.

Στη συνέχεια, ακολούθησε το κόψιμο της πίτας. Τυχερό, στο φλουρί, ήταν το κομμάτι του Συλλόγου.

Ας ευχηθούμε η τύχη αυτή να τον συνοδεύει ολόκληρη τη χρονιά και, με τις προσπάθειες όλων των μελών του, να προχωρεί σταθερά και ανοδικά, προς την επίτευξη των στόχων του.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ

Αθήνα 26.1.1986

ΠΡΟΣ

τον Πρόεδρο της Κοινότητας Νεχωρίου Ναυπακτίας κ. Πρόεδρε,

Το νέο Διοικ. Συλλογισμό, αμέσως μετά την εκλογή του, επιθυμεί να επικοινωνήσει μαζί σας, και πρώτα-πρώτα, αισθάνεται την ανάγκη να ευχηθεί σε σας, στα μέλη του κοινοτ. σας Συμβουλίου και σε όλους τους χωριανούς καλή χρονιά, υγεία και προκοπή.

Με την ευκαιρία αυτή, της πρώτης μας επικοινωνίας, σας πληροφορούμε ότι προσδίδουμε με σε μια συνεργασία ειλικρινή και εγκάρδια, για την προκοπή του αγαπημένου μας χωριού.

Πολύ σύντομα θα σας γνωστοποιήσουμε τις αποφάσεις της πρόσφατης Γεν. Συνέλευσης του Συλλόγου μας, που για την υλοποίησή τους, θα καταβάλουμε με κάθε δυνατή προσπάθεια.

Το Δ.Σ. θα συνεχίσει οπωσδήποτε την έκδοση της εφημερίδας μας και, για την ενμέ-

Μικρό αφιέρωμα σ' αυτούς που έφυγαν

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Ν. ΜΑΡΟΥΔΑΣ

ε. α. αντισυνταγματάρχης Πυροβολικού

Εφέτος συμπληρώνονται 27 χρόνια από το θάνατο του αείμνηστου συγχωριανού Αποστόλου Μαρούδα, ο οποίος είχε γεννηθεί στο χωριό το 1866. Ο θάνατός του επήλθε από άτυχημα κατά τις αγροτικές απασχολήσεις του.

Αρχικά φοίτησε στο Έλληνικό Σχολείο και στο Γυμνάσιο. Όταν τελείωσε τη στρατιωτική του θητεία, δήλωσε ανακατάταξη στο στρατό και συγκεκριμένα στο Πυροβολικό. Έλαβε μέρος σε πολλές μάχες ως υπαξιωματικός και αξιωματικός. Ως στρατιωτικός διακρίθηκε και προήχθηκε στο βαθμό του Αντισυνταγματάρχη. Για τις υπηρεσίες που πρόσφερε στο στρατό, τιμήθηκε με πολλά παράσημα και διάφορες διακρίσεις ανδρείας. Οι διακρίσεις αυτές, φυσικά, αποτελούν τιμή και για το χωριό. Λεπτομέρειες για τις μάχες που έλαβε μέρος και τη στρατιωτική εξέλιξη του ανωτέρω, αναφέρονται στο βιβλίο του έκλεκτου εκπαιδευτικού και συγχωριανού μας κ. Δ. Ντούζου (σελ. 157, 158 — Λαογραφικά Όρεινης Ναυπακτίας), όπου υπάρχει και φωτογραφία με στρατιωτική στολή.

Μετά την αποστράτευση του επέστρεψε στη γενέτειρά του και εγκαταστάθηκε μόνιμα στο χωριό.

Υστερα από το θάνατο της πρώτης γυναίκας του, παντρεύτηκε και πάλι. Η δεύτερη γυναίκα του καταγόταν από το Διπλάτανο. Από το δεύτερο γάμο του απόκτησε πολυμελή οικογένεια (4 κορίτσια, 2 αγόρια). Η οικογένειά του σήμερα ζει και εργάζεται με επιτυχία στην Αμερική. Έδωσε σωστή και καλή ανατροφή στα παιδιά του και ήταν καλός οικογενειάρχης.

Ασχολήθηκε με τις αγροτικές δουλειές του χωριού και με Κοινοτικά θέματα. Δημιούργησε πλούσια και αξιοζήλευτη

προσωπική βιβλιοθήκη, στην οποία προσέφυγαν αρκετοί Νεχωρίτες.

Βοήθησε στη σύνταξη των Δημοτολογίων της Κοινότητας και στην τήρηση διαφόρων βιβλίων αυτής.

Λόγω των τοπογραφικών του γνώσεων, συνέβαλε πρόθυμα στη χάραξη του ζωτικού έργου του δρόμου Ψηλού Σταυρού — Καλαθείκα και υπήρξε πολύτιμος συνεργάτης στο έργο αυτό των αξεχαστων, δασκάλου Χρ. Παπανικολάου και Αθανασίου Αλπογιάννη. Σχετικά με τη χάραξη του δρόμου από τον Μαρούδα και συγκεκριμένα στο τμήμα μεταξύ Βρύσης Κατσαούνη και Καλύβας Καλαθάς, όπου υπήρχε το κτήμα των Μπαζιωνίων με μια πελώρια καρδιά (που έκοψε ο δρόμος), ο μακαρίτης ο πατέρας μου, γνωστός σε όλους για τα ευτράπελά του, είχε κατασκευάσει ένα άστειο που άφορμωσε και τα 3 πιά πάνω πρόσωπα (Αλπογιάννη, Μαρούδα και δάσκαλο).

Ο αείμνηστος Μαρούδας έκανε μετρήσεις χωρίς άμοιδη σε διάφορα κτήματα των χωριανών και έδινε συμβουλές Μηχανικού. Λόγω των γραμματικών του γνώσεων, κατά την εποχή εκείνη, βοηθούσε τους Νεχωρίτες σε αιτήσεις, αναφορές κλπ. προς Δημόσιες Υπηρεσίες.

Η προσφορά του σε τοπογραφίες ξεπέρασε τα όρια του χωριού και επεκτάθηκε στη χάραξη του δρόμου Περίστας — Θέρμου.

Γενικά, ήταν άνθρωπος δίκαιος, αυστηρός, άκεραιος, μετρημένος στις συναστροφές του, άνθρωπος περισσότερο του σπιτιού και της οικογένειας και λιγότερο του μαγαζιού, υπεύθυνος στις συναλλαγές του και εργάστηκε με τον τρόπο που στην κοινωφελεία του χωριού και ήταν ένα ξεχωριστό και αξιόλογο πρόσωπο.

Ν. Σ. ΜΠΑΖΙΩΝΗΣ

τα του χωριού και για την αναζήτηση των προσφοροτέρων λύσεων που μπορεί να δοθεί σε αυτά.

Κάθε πρόβλημα της Κοινότητας είναι και δικό μας πρόβλημα γι' αυτό θα θέλαμε να μας ενημερώνετε σύντομα, ώστε να βοηθάμε στη λύση του με κάθε δυνατό τρόπο.

Η σύνθεση του νέου Διοικ. Συμβουλίου είναι:

... ..
Με πατριωτικούς χαιρετισμούς:

Ο Πρόεδρος
ΣΠ. Γ. ΠΛΑΚΑΣ
Η Γεν. Γραμματέας
ΚΑΤΕΡ. Ι. ΛΕΙΒΑΔΙΤΗ

ΕΚΦΡΑΣΗ ΛΥΠΗΣ

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας έστειλε τηλεγράφημα εκφράζοντας τη λύπη του για τις ζημιές που προκλήθηκαν, από φωτιά, στο εστιατόριο «ΠΑΠΠΑΣ» του Βασιλείου Παπακώστα στην Κηφισιά. Οι ζημιές αποκαταστάθηκαν και το εστιατόριο λειτουργεί κανονικά.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΝΕΧΩΡΙΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Αθήνα 7.2.1986

ΠΡΟΣ

Το Σύλλογο Νεοχωριτών
Αμερικής
κ. Πρόεδρε,

Το νέο Διοικ. Συμβούλιο του Συλλόγου μας θεωρεί υποχρέωσή του να επικοινωνήσει μαζί σας για να εκφράσει τις ευχές του —αμέσως μόλις άρχισε τη θητεία του— για την καινούργια χρονιά. Ευχόμαστε, λοιπόν, κ. Πρόεδρε, σε σας προσωπικά, στα μέλη του Διοικητικού σας Συμβουλίου, στις οικογένειές σας και σε όλους γενικά τους συγχωριανούς μας ευτυχισμένο, χαρούμενο και προοδευτικό το 1986 και ευδωχή των σκοπών του Συλλόγου σας. Απευθυνόμε, ακόμα, κ. Πρόεδρε, τις ευχές και τους εγκάρδιους χαιρετισμούς όλων των μελών του Συλλόγου μας, και σας παρακαλούμε, διαδιδάστε τις ευχές μας αυτές σε όλους τους ξενητεμένους συγχωριανούς μας —μέλη του Συλλόγου σας.

Με την ευκαιρία της πρώτης αυτής επικοινωνίας μας, επιθυμούμε να σας καταστήσουμε κοινωνούς των σκέψεων και των προθέσεων του Διοικ. μας Συμβουλίου, καθώς και των μελών του Συλλόγου μας, όπως αυτές εκφράζονται, κάθε φορά, στις Γενικές μας Συνελεύσεις.

Είναι γεγονός αναμφισβήτητο, ότι οι προσωπικές σχέσεις των μελών των δύο Συλλόγων είναι έντονα εγκάρδιες και αδελφικές. Η πραγματικότητα αυτή υποχρεώνει και επιβάλλει και στους δύο Συλλόγους, να συσφίξουν ακόμα περισσότερο τις σχέσεις τους και τη συνεργασία τους, μέσα στα πλαίσια του αμοιβαίου σεβασμού και της αλληλοκατανόησης.

Ο Σύλλογός μας πιστεύει —και αυτό τονίστηκε με έμφαση στην πρόσφατη Γ.Σ. του Συλλόγου μας— ότι ο «ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ» έγινε το κύριο μέσο της ψυχικής επαφής μεταξύ των Συλλόγων μας, αλλά και όλων των Νεοχωριτών, οπουδήποτε κι αν διαμένουν.

Η διαπίστωση αυτή της Γ.Σ., που εκφράστηκε με απόφαση για τη σύσταση «συντακτικής επιτροπής» για τη βελτίωση—ποιοτική και καλλιτεχνική—του «ΝΕΧΩΡΙΤΗ» αγγίζει θαυμάσια την ψυχή του Διοικητικού μας Συμβουλίου και γι' αυτό παρακαλεί κι εσάς να μας στέλνετε επιστολές με τις δραστηριότητες του Συλλόγου σας (έργα που έγιναν ή πρόκειται να γίνουν, οικονομική δραστηριότητα, πολιτιστικές και κοινωνικές εκδηλώσεις, κρίσεις, απόψεις, σχόλια κλπ.), που θα δημοσιεύονται στην εφημερίδα του Συλλόγου μας. Επειδή πρόθεσή μας είναι σύντομα να κυκλοφορήσει ένα ακόμη φύλλο του «ΝΕΧΩΡΙΤΗ», σας παρακαλούμε να μας στείλετε τα νέα σας για να τα δημοσιεύσουμε. Ο «ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ» έχει ανάγκη και της δικής σας παρουσίας και των δραστηριοτήτων των ξενητεμένων συγχωριανών.

Ελπίζουμε ότι τα μέλη του Διοικ. σας Συμβουλίου σύντομα θα βρεθούν κοντά μας και θα εκπληρωθεί η επιθυμία μας —που πιστεύουμε πως είναι

και δική σας επιθυμία— να έχουμε κοινή συνάντηση για αλληλοενημέρωση και κοινό προγραμματισμό για την επίλυση των προβλημάτων του αγαπημένου μας χωριού.

Κύριο μέλημα του Συλλόγου μας υπήρχε ανέκαθεν και θα συνεχίσει να υπάρχει η αμερίστη συμβολή μας —ηθική και οικονομική— για την επίλυση των προβλημάτων του χωριού μας.

Θεωρώντας δεδομένη και τη δική σας επιθυμία να συμβάλετε στην επίλυση των προβλημάτων αυτών —συμβολή, τόσο του Συλλόγου σας, όσο και των μελών σας κατ' ιδίαν, η οποία δεν μας είναι άγνωστη— σας δηλώνουμε ότι προσβλέπουμε στη στενότερη συνεργασία μας για την επίλυση των προβλημάτων του χωριού μας. Εμείς, από την πλευρά μας, ζητάμε από την Κοινότητα να μας γνωρίζει τα προβλήματά της, και με τον εκλεκτό αντιπρόσωπό σας στην Αθήνα κ. Αλέξανδρο Φλώρο, θα επικοινωνούμε μαζί σας για την από κοινού αντιμετώπισή τους.

Ο Σύλλογός μας εκτιμά σαν το μεγαλύτερο πρόβλημα της Κοινότητας, τη συντήρηση του αυτοκινητόδρομου από τον Ψηλό Σταυρό μέχρι τη Γέφυρα του Εύηνου και αυτή τη στιγμή προβληματίζεται για λύσεις που μπορούν να βρεθούν. Παρακαλούμε να μας στείλετε και σεις τις απόψεις - λύσεις, που τυχόν προτείνετε.

Πιστεύουμε πως σύντομα θα έχουμε τις σκέψεις σας, τους προβληματισμούς σας, τις απόψεις σας που πραγματικά μας είναι χρήσιμες στις αποφάσεις μας.

Η σύνθεση του νέου Διοικ. μας Συμβουλίου είναι:

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς:

Ο Πρόεδρος
ΣΠΥΡ. Γ. ΠΛΑΚΑΣ
Η Γεν. Γραμματέας
ΚΑΤΕΡ. Ι. ΛΕΙΒΑΔΙΤΗ
Κοινοποίηση:
κ. Αλέξανδρο Φλώρο
αντιπρόσωπο, στην Αθήνα,
Συλλόγου Νεοχωριτών Αμερικής

ΕΝΑΣ ΧΡΟΝΟΣ ΑΠΟ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΧΡ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

Στις 22 Δεκεμβρίου 1985, έγινε στο χωριό μας το ετήσιο μνημόσυνο του αείμνηστου δασκάλου Χρήστου Παπανικολάου.

Ένας χρόνος πέρασε, όταν στις 24 Δεκεμβρίου 1984, έφυγε από κοντά μας ο αείμνηστος δάσκαλός μας. Τη μέρα αυτή όλοι συγλυνιστήκαμε από τον αιφνίδιο θάνατό του, και δεν είναι δυνατόν να το ξεχάσουμε.

Πώς μπορεί να ξεχάσουμε τον δάσκαλό μας, τον χωριανό μας, που υπήρξε για όλους τους χωριανούς μας, σ' όλη του τη ζωή, βάλλο παρηγοριάς και προστασίας; Πολλά γράφτηκαν στα προηγούμενα φύλλα της εφημερίδας μας, και δεν χρειάζεται να τα επαναλάβω.

Αυτά τα λίγα λόγια για να τιμήσουμε τον αείμνηστο δάσκαλο Χρήστο Παπανικολάου, ένα χρόνο από το θάνατό του.

ΚΩΝ.ΝΟΣ ΜΑΝΤΗΣ

ΤΟΥΡΝΟΥΑ ΣΚΑΚΙΟΥ ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ ΜΑΣ

Αποφασίστηκε από το Δ.Σ. του Συλλόγου μας, να διοργανωθεί τουρνουά σκακιού ανάμεσα σε συγχωριανούς μας, που θα διεξαχθεί στην αίθουσα του Συλλόγου μας. Ο τρόπος διεξαγωγής θα ορισθεί ανάλογα με τις συμμετοχές και θα ανακοινωθεί στους συμμετέχοντες. Στους νικητές θα δοθούν έπαιθλα και αναμνηστικά σε όσους λάβουν μέρος.

Δηλώσεις συμμετοχής θα γίνονται δεκτές μέχρι 31 Μαρτίου 1986 στους:

Φούρλα Κων)νο 9730438
Μέρμηγκα Βασ. 9735360
Φλώρο Κων)νο 6445850
Παπαχρήστου Χρ. 7521376

Τ Ρ Α Γ Ο Υ Δ Ι

Λαγκάδι, ξερολάγκαδο, λαγκάδι,
γέμ με την κατεβασιά σου
— κόρη ρούσα τὰ μαλλιά σου—
ποτέ δὲ σὲ θυμήθηκα, λαγκάδι,
γέμ νὰ κατεβάσεις τόσο
— κόρη μου, νὰ σ' ἀνταμώσω —
καὶ τώρα πῶς κατέβασες, λαγκάδι,
γέμ κατεβασιά μεγάλη
— σὰν ἐσένα δὲν εἶν' ἄλλη —
Φέρνεις λιθάρια ριζιμά, λαγκάδι,
γέμ δεντρά ξεριζωμένα,
— κλαῖν τὰ μάτια μου γιὰ σένα—
Φέρνεις καὶ μὰ γλυκομηλιά, λα-
(γκάδι,
γέμ τὰ μῆλα φορτωμένη —
— κόρη μ', ἀρρεβωνιασμένη —
Κι ἀπάνου στὰ κλωνάρια της, λα-
(γκάδι,
γέμ δυὸ ἀδέρφι' ἀγκαλιασμένα
— Πὲς ἀλίμονο σὲ μένα —
(ἀπολυτό)

Καταλαβαίνετε τὶ τρέχει ἐδῶ;
Ὁ θαλαντωμένος λεβέντης, ἔμπο
διομένος νὰ ἐξωτερικεύσει τὰ αἰ-
σθήματά του ἄλλως πῶς, ἐπνοεῖ
δικό του τρόπο: παρεμβάλλει στὸ
τραγούδι του τσακίσματα μὲ λογά-
κια τῆς ἀγάπης. Καὶ ἡ ἔκφραση
νοῦν νοεῖν, νοεῖται...

Δ. Φ.

ΧΡΙΣΤΟΗΜΕΡΑ

Μπεζέρισα τ' ἀλαργινά, θαρέθηκα
(τὰ ξένα.
Παράωρα θὰ σηκωθῶ, χαράματα
(θὰ δρᾶμω
στὰ ὁμοφροβουνοτόπια μου, τὰ
(πολυαγαπημένα—
Χριστοῦμερα στὸ σπίτι μου πεθύ-
(μῆσα νὰ κάμω.

Ὁξω νὰ πέφτει ἀργιὰ καὶ ποῦ,
(ψηλὸ - ψηλὸ τὸ χιόνι,
νὰ κρουσταλλιᾷ τὸ νερό, ν' ἀ-
(νεμοχουκουλίζει,
μὰ ἐγὼ ζεστός καὶ ξέγνοιαστος
(οἰμὰ στὸ φωτογόνι—
Κι ὁ σουφλιμὰς νὰ ψαίνεται, νὰ
(ροῖδοκοκκινίζει.

ΔΗΜΗΤΡ. ΦΟΥΡΑΣ

ΣΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «Νεοχωρίτης»

Τὸ Νεοχωρίτη διαβάζουμε
μεγάλου καὶ μικροῦ
μόλις θὰ τὸν λάβουμε
στὴν Ἀμερική.

Στὸ Νεοχωρίτη κυττάζουμε
κάποια νέα γιὰ νὰ βροῦμε
κι ὕστερα στὶς σελίδες του
νὰ παρηγορηθοῦμε.

Τὰ γράφει ὅλα ὁμοφρα
γιὰ ἐδῶ, γιὰ τὸ χωριό μας,
τῆς ξενιτιάς εἶναι βάλαμο,
τοῦ Νεχωρίτη ἐλπίδα.

ΚΩΣΤΑΣ ΔΙΑΖΗΣ

ΧΡΟΝΙΑ ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ

Ποῦ εἶναι τὰ χρόνια τὰ παλιὰ
καὶ τὰ εὐλογημένα
ποῦ ζούσαμε ὅλοι ἅπλᾳ
καὶ ὅλοι εὐτυχισμένα;

Ποῦ εἶναι τὰ χρόνια τὰ παλιὰ
ποῦ ἡ διπλοπροσωπία
ἦτανε λέξη ἄγνωστη
μέσα εἰς τὴ φιλία;

Ποῦ εἶναι τὰ χρόνια τὰ παλιὰ
πρὶν πέσει τὸ μεγαλεῖο
ποῦ πῆγαινες εἰς φίλο σου
μὲ δίχως προσκλητήριο;

Σὲ τράβαγε ἡ φιλία σας,
πῆγαινες μὲ ἀφέλεια,
δὲν εἶχε ἀκόμα γεννηθεῖ
σὲ μᾶς ἡ πολυτέλεια.

Τώρα ἡ μάννα ἡ ἴδια
νὰ πᾶει εἰς τὸ παιδί της,
πρέπει νὰ ἔχει πρόκληση
γιὰ τὴν ὑποδοχή της.

Ἀλλάξαν πλέον οἱ καιροὶ
δὲν εἶναι ὅπως πρῶτα,
ὅλοι κοντὰ ποῦ ζούσαμε
καὶ εἴχαμε μιὰ πόρτα.

Τώρα ἐσκορπιστήκαμε
σὰν τοὺς λαοὺς εἰς τὰ δάση
καὶ μόνον ἡ Ἐκκλησία μας
δύναται νὰ μᾶς μάσει.

Ἀλλοιῶς ἐὰν δὲν ἔχουμε
τὴν ἐπικοινωνία
θὰ γίνουμε σὰν ἀσκητὲς
ποῦ ζοῦν εἰς τὴν ἐρημία.

Για θυμηθεῖτε τὸν καιρὸ
τὴ μάννα μας, τὸ μαγειριό,
ποῦ ἐτοίμαζε ἕνα φαγὶ
καὶ τρώγαμε ὅλοι μαζὺ,

νέοι καὶ γέροι καὶ παιδιά,
μιὰ καθαρόλα, μιὰ φωτιά.
Τώρα καθεὶς ξεχωριστό,
ἕνας ψιττό, ἄλλος θραστό.

Ὁ ἄλλος δίαίτα κρατᾶ,
τὸν βλάπτουν τὰ τιγανιτὰ.
Οἱ ἄλλοι μὲ διταμίνες ζοῦν,
νὰ χάσουν βάρος προσπαθοῦν.
Στὸ τέλος, λίγο ἢ πολὺ
ὅλοι πεθαίνουν ἀπ' τὴ χολή.

Ποῦ εἶναι ἐκεῖνη ἡ ἐποχὴ
ποῦ ὅλοι περπατοῦσαν
καὶ ζωντανὰ τὰ αἵματα
ὅλων κυκλοφοροῦσαν;

Τώρα ὅλα μηχανικὰ
καὶ ὅλα μᾶς πειράζουν
τὰ νεῦρα χάπια καρτεροῦν
ἄλλοιῶς δὲν ἡσυχάζουν.

Ποῦ εἶναι ἐκεῖνος ὁ καιρὸς
ποῦ ἦταν ὁ γάμος ἱερὸς,
ὅταν νικοῦσε ἡ προξενιά
τοῦ ἔρωτος ἡ λεβεντιά;
Καὶ στεφανώντουσαν νὰ ζοῦν
μέχρι θανάτου χωρισθοῦν.

Καὶ ὅταν βαπτίζαν τὸ παιδί
τὴ ἑκστασις ἦταν αὐτὴ...
εἰς τὸν παπποῦ καὶ τὴ γιαγιά,
τὴ περφηφάνια στὴν καρδιά,
τὸ ὄνομά τους ν' ἀκουθεῖ
οὐδέποτε νὰ ξεχασθεῖ.

Μεγάλη ἦταν κληρονομία
τὸ ὄνομα εἰς τὴ φιλία.
Ἐπέρασε τώρα κι αὐτὸ,
ἀνίκητο στὸν παλιὸ καιρὸ.
Ἐτεῖ παγώνουν οἱ καρδιές
καὶ ἀλλάζουν οἱ γενεές.

Ποῦ εἶναι τὰ χρόνια τὰ παλιὰ
τὰ χρόνια τὰ ὠραία,
ποῦ μὲ τραγούδι καὶ μεζὲ
γλεντοῦσε ἡ παρέα;

Τώρα πέντε - ἕξι μαχαιροπή-
(ρουνα
καὶ πᾶτα μιὰ ντουζίνα,
μὰ νὰ χορτάσουν δὲν μποροῦν
τὴν ψυχικὴ τους πείνα.

Ποῦ εἶναι τὰ χρόνια τὰ παλιὰ
τὰ διαμαντένια χρόνια,
ὅπου ὑπῆρχε σεβασμὸς
καὶ νοιώθαμε συμπόνοια;

Καθ' ἕνα τώρα προσπαθεῖ
τὸν ἄλλον νὰ περάσει
καὶ μὲς εἰς τὸ χρέος πνίγεται
ὡς ὅτου νὰ γεράσει.

Πᾶς πλάκωσε ἡ ἀπορία
μᾶς ζάλισε τὸ χρῆμα,
χάσαμε τὰ αἰσθήματα
καὶ πέσαμε εἰς τὸ κρῖμα.

Λυπήσου μας πάλι, Θεέ
καὶ μὴ μᾶς κατακρίνεις,
Ἐσὺ ποῦ πάντα ἔλεος
εἰς τὰ παιδιά Σου δίνεις.

Στείλε μας πάλι μιὰ φωνὴ
Θεὲ τ' Ἁγίου Γιάννη,
γιὰ νὰ σωθεῖ καὶ ὑψωθεῖ
τοῦ γάμου τὸ στεφάνι.

Συγχώρησε τὰ λάθη μας
δῶσε μας τὴ γαλήνη
ποῦ μᾶς ἐδίδαξε ὁ Χριστὸς
μὲ τὴν ταπεινοσύνη.

— Ποίημα - δῶρον. Διὰ τοὺς
ἀπανταχοῦ Συναξιούχους Νεο-
χωριτῶν Ναυπακτίας.

ΚΩΝ. ΔΙΑΖΗΣ

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελ. 1

δικούς σε θέματα που απασχολοῦν ὅλους μας (υγεία, παι-
δαγωγικὴ κ.λ.π.) καὶ παρακαλοῦμε ὅλους τοὺς «ειδήμονες»
να ανταποκριθoύν, πρόθυμα, στο κάλεσμα αὐτό.

Προγραμματίζουμε, ἀκόμα, διαγωνισμοὺς σε σκάκι, τά-
βλι, ἴσως καὶ πιγκ-πογκ, γιατί πιστεύουμε ὅτι οἱ διαγωνι-
σμοὶ αὐτοὶ θα μπορούσαν νὰ αποτελέσουν πόλο ἐλξης γιὰ
τοὺς νεώτερους, καὶ γιατί ὅχι καὶ γιὰ τοὺς πιο ὠριμoὺς
συγχωριανούς μας.

Πάνω σ' αὐτὲς τὶς σκέψεις μας ζητάμε, ὅπως προανα-
φέραμε, τὶς δικές σας σκέψεις, ιδέες, ἀπόψεις, προτάσεις
καὶ πάνω ἀπ' ὅλα τὴ συμμετοχὴ σας.

Κάθε Κυριακὴ πρῶτῃ, 10—12 π.μ., ἡ αἴθουσα τοῦ Συλλό-
γου μας εἶναι ανοιχτὴ καὶ σας περιμένει ευπρόσδεκτα γιὰ
να ἀκούσουμε τὶς δικές σας προτάσεις.

Προσφέρουμε καὶ καφεδάκι καὶ ὅ,τι ἄλλο ὑπάρχει.

Με πατριωτικοὺς χαιρετισμούς
Τὸ νέο Διοικητικὸ Συμβούλιο

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΧΡΗΣΕΩΣ 1985

Α' ΕΣΟΔΑ

Οίκον. υπόλ. 1984	201.955
Συνδρομές	37.500
Έκτακτ. εισφορές	626.453
Νεχωρίτης	249.056
Ηερολόγιο '86	28.925
Έκδρομή	38.400
Λαχειοφόρος	80.000
Χορός	319.800

Σύνολο έσόδων	1.582.089
Σύνολο εξόδων	- 1.183.671
Ένεργητ. Υπόλ.	398.418

Β' ΕΞΟΔΑ

Έκδ. - άποστ. Νεχ)τη	58.931
Έκδ.-άποστ. Ήμ/γίου	72.455
Ενίσχυση συγ)νων	25.000
Αγορά αίθουσας	300.000
Εξ)σμός αίθουσας	135.000
Γενικά έξοδα	592.285

Σύνολο Έξόδων 1.183.671

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΧΡΗΣΕΩΣ 1986

Α' ΕΣΟΔΑ

Υπόλ. χρήσεως '85	398.418
Συνδρομές μελών	40.000
Έκτακτες εισφορές	341.582
«Νεχωρίτης»	200.000
Εκδηλώσεις	120.000

Σύνολο Έσόδων 1.100.000
=====

Β' ΕΞΟΔΑ

Έκδ.-άποστ. Ήμ/γίου	150.000
Έκδ.-άποστ. Ν)ρίτη	90.000
Ενίσχυση συγ)νων	40.000
Ενίσχ. Κοιν)τας (Βιδλ)κη κλπ.)	300.000
Εξ)σμός αίθουσας	200.000
Πνευματικό Κέντρο	5.000
Εν)ση Κοιν. Ίδρ)των	20.000
Γενικά έξοδα	100.000
Αποθεματικό	195.000

Σύνολο Έξόδων 1.100.000
=====

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ 1986

☞ Συνέχεια από την σελ. 1
θα το φέρουν στη Γεν. Συνέλευση για τελική έγκριση.
Σας ευχαριστώ.

Μετά την έγκριση του απολογισμού οικον. χρήσης του 1985, κατερίστηκε ο προϋπολογισμός για το οικονομικό έτος 1986, που δημοσιεύονται παραπάνω...

Κατόπιν ήρθε η σειρά «Προτάσεων - Ανακοινώσεων».

Κατατέθηκε και εγκρίθηκε η πρόταση του Αθαν. Βλάχου για εφαρμογή ΑΤΑ στη συνδρομή έτους του Συλλόγου. Αυτή καθορίστηκε στην τιμή των 500 δρχ. ετήσια.

Ο κ. Δημ. Φούρλας έθιξε το θέμα του κτιρίου της κοινοτικής βιβλιοθήκης, το οποίο χρησιμοποιείται σαν κατάλυμα. Αποφασίστηκε να μελετηθεί ο τρόπος κατασκευής του έπιπλου της βιβλιοθήκης και ο εμπλουτισμός της. Επίσης, αποφασίστηκε η αξιοποίηση του υπογείου του ίδιου κτιρίου σαν ξενώνας.

Στη συνέχεια ορίστηκε επιτροπή από τους κ.κ. Μέρμηγκα Παντελή και Φούρλα Δημήτριο, καθώς και από ένα μέλος του Δ.Σ. για την οργάνωση της βιβλιοθήκης της αίθουσας του Συλλόγου.

Ο «ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ» δρέθηκε και πάλι στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος της Γ.Σ., εκφράστηκε η θέληση για αναβάθμιση της ποιότητας της ύλης του (και γιατί όχι και της ποσότητας;)

Και μετά... εδώ είναι τα δύσκολα. ΟΙ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΕΣ. Έπειτα από τις καθιερωμένες διαδικασίες των προτάσεων, αρ

νήσεων και οποδοχών (επιτέλους) κατερίστηκε ο κατάλογος των υποψηφίων.

Η ψηφοφορία έγινε με πρωτότυπο τρόπο και δημοσιεύουμε τα αποτελέσματα για ενημέρωσή σας.

Πρόεδρος, Σπ. Γ. Πλάκας
Αν)δρος, Κώστας Γ. Φούρλας
Γεν. Γραμ., Κατ. Ι. Λειβαδίτη
Ταμίας, Κώστας Αλ. Φλώρος
Ειδ. Γραμ., Χρήστος Π. Παπαχρήστου

Μέλη, Κων)νος Γ. Μάντης
Βασίλ. Π. Μέρμηγκας

Τα καθήκοντα του αιθουσάρχη ανέλαβε ο Βασ. Μέρμηγκας.

Μετά τα συγχαρητήρια και τις ευχές για καλή θητεία (σιδηροκέφαλοι και τα σχετικά), ο Πρόεδρος της Γ.Σ. δρέθηκε στην ευχάριστη θέση να ανακοινώσει τη λήξη μιας ακόμα Γ.Σ., του Συλλόγου Νεχωριτών Ναυπακτίας.

Και έτσι έφυγαν όλοι ευχαριστημένοι.

Το Διοικ. Συμβούλιο

«ΦΩΣ ΙΛΑΡΟΝ»

Βρισκόμαστε στην ευχάριστη θέση να σας ανακοινώσουμε ότι από το Νοέμβριο του 1985, ηλεκτροφωτίστηκε ο συνοικισμός Καλαθέικα.

**ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ
ΤΗΝ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ
ΕΙΝΑΙ
ΔΙΚΗ ΣΑΣ**

☞ Συνέχεια από την σελ. 1

«Αύφαντη κουτσόκωλε,
τρύπιε και νερόκωλε...»
«Μιά κλωνά θαμπακερή
μές τόν κόλο τ' αύφαντη...»

Μα και τα Νεχωριτάκια δεν τ'όβαναν κάτου. Σ'αν ξεμονάχιαζαν κανένα Άμπλιαντάκι, τ'όβαναν τ'όλατιού. Νά μάθει νά μ'ην άναγελάει.

Άμοιδη τών παιδιών: ή ταή τους, ό,τι έτρωγαν. «Τ'όστείλα με τούς αύφαντάδες, νά ξενοπωμίσει!» Τί στερημένα χρόνια!

2. Έκει κάπου κοντά στο 1900, θά έμφανιστεί ή πρώτη Νεχωρίτισσα ύφάντρα, ή Βαγγελή τής Παπουτσογιώργαινας, ή κατοπινή Τουμπομήτραϊνα. Ξεχειμώνιαζαν και ξενοδούλευαν, όρφανές όπου ήταν, με τη μάνα της στο Βραχώρι. Τό Βραχώρι και τ' Άντελικό είχαν παράδοση στην ύφαντική τέχνη: «Σ'αν τ'ά Βραχωρίτικα και σ'αν τ' Άντελικιώτικα ύφαντά δά!», ώς τ'ά σήμερα. Στο Βραχώρι, λοιπόν, έμαθε ύφάντρα, και καλή ύφάντρα. Η Τουμπομπαϊνα έφερε στο Νεχώρι τ'ά νέα σχέδια: τ'ά καραμελωτά (καραμελωτές μαντανίες, καραμελωτά σακούλια, καραμελωτά προσκέφαλα).

Τίς πρώτες δεκαετίες τού αιώνα μας έμαθαν ύφάντρες: ή Ψοφιοτασιά, ή Νταφλοκατερίνη, ή Παπαδοκατερίνη, οι Μερμηγκαίισες, Παναγιού και Μηγδάλω (άπό τόν πατέρα τους τόν Πεντελέο), ή Παπαδομαρία, ή Φωλιαγλαή, οι Γκιουσαίισες, και πολλές άλλες.

Η ύφαντική, άπό τόν Μεσοπόλεμο κι έδώθε, θά περάσει όριστικά σ'ά χέρια τών γυναικών και μεταπολεμικά θά έξελιχθεί σ'έ αξιοζήλευτο σημείο. Οι παλιοί τρίφυλλοι άργαλειοί θ' αντικατασταθούν με δίφυλλους. Θά 'ρθούν νεώτερα σχέδια: τ'ά κουκιαστά. Οι ύφάντρες θά πληθυνθούν. Τ'ά περισσότερα σπιτία θά 'χουν τόν άργαλειό τους.

Μέσα στη δεκαετία 1950 — 1960, θά δουλέψουν έπαγγελματικά ή Τσελιοβασίλαινα και οι νεώτερες: Βλαχοκούλα, Πλακοβαγγελή, Πατερεκοκούλα, Φουρλούλα, Πλακογιαννούλα, Κοτσαλοδοκιά, κι άλλες. Γίκους προικιά (Νεχωρίτικα, Άραχοβίτικα, Αϊδημητριάνικα) έχουν ύφάνει σ'τους άργαλειούς τους.

Σ'τα μετά τ'ό 1960 χρόνια, ή Νεχωρίτικη ύφαντική θά παρακμάσει. Και θά μείνει σ'ά θύμηση τής άριμης γενεάς μας. Βέβαια, και οι άργαλειοί ύπάρχουν ακόμα και οι ύφάντρες ζούν, αλλά δεν ύφάνουν. Έτσι δίπλα σ'ά χειροποίητα προικιά (όσο περνάνε άπό μάνα σ'έ κόρη) βλέπουμε τ'ώρα τ'ά... άγοραστά (και άσχετα με τήν παράδοση).

3. Δέ θά μιλήσω έδώ ούτε γιά τ'ά ύφαντικά ύλικά, ούτε γιά τ'ά σύνεργα τής ύφαντικής (πού είναι πολλά, «ό άργαλειός έχει έβδομήντα δύο κομμάτια και τής κότας τ'ό φτερό», λένε), ούτε γιά τήν ύφαντική τέχνη (τή δύσκολη και περίπλοκη) και τ'ά πολυποικίλα ύφαντικά είδη.

Θά παραθέσω μόνον ένα σύντομο γλωσσάριο πού δείχνει (κι άποδείχνει) τήν άπό τ' άρχαιότατα χρόνια ύφαντική παράδοση:

άργαλειός, ό (άρχ. έργαλειόν,

Η ΥΦΑΝΤΙΚΗ ΣΤΟ ΝΕΧΩΡΙ

έργάζομαι, έργον)
άντι, τ'ό (άρχ. τ'ό αντίον), πανάντι

χτένι, τ'ό (άρχ. τ'ό κτένιον, ό κτείς), ξυλόχτενο, πανότεχνο, άπολυτόχτενο, άδιμιτόχτενο, κιλιμόχτενο, κουρελόχτενο.

μιτάρι, τ'ό (άρχ. ό μίτος), μιταρόγνεμα, μιταρόξυλα, μιταρόσκοινα, μιτώνω, δίμιτο, άδίμιτο (τ'ό α δεν είναι στερεητικό, αλλά προθετικό, καθώς παλάμη - άπαλάμη, χείλι - άχείλι κ.ά.)

στημόνι, τ'ό (άρχ. τ'ό στημόνιον, ό στήμων, ίστημι). Ό άργαλειός τών Άρχαίων και τών Βυζαντινών ήταν κυριολεκτικά: ιστός, όρθιος. Όρθιος ήταν κι ό άργαλειός πού ύφαιναν οι δικοί μας σακάδες τ'ά σακιά. Καλός Νεχωρίτης σακάς ό Στράτος.

ιδιάζω (άρχ. διάζομαι, διάσμα), τ'ό, διασίδι = τ'ό ιδιασμένο και τοποθετημένο σ'όν άργαλειό στημόνι.

σκουτί, τ'ό (άρχ. τ'ό σκύτος), χοντροσκούτι, τρασκούτι, θελεντζοσκούτι, καποσκούτι, καλτσοσκούτι, σαμαροσκούτι, οι σκούτες = τ'ά καποτσάρουχα (άπό δ'ω και τ'ό παρωνύμιο: Σκούτας).

ύφαίνω, (άρχ. ύφαίνω), τ'ό ύφάδι = τ'ό γνέμα πού περνάει με τη σαίτα σ'όν διασίδι, τ'ό ύφαμα = ή ύφανση (ή ένεργεια), αλλά και τ'ό ύφασμα (τ'ό άποτέλεσμα).

ύφαντης - αύφαντης, ό (κι έδώ τ'ό α προθετικό), αύφαντάκος (είδος μικρής άράχνης, «ιδιάζει ό αύφαντάκος — μουσαφίρη θά 'χουμε!»).

ύφάντρα, ή (Σ'τό Νεχώρι δέ λέ

με: άνυφαντής, άνυφάντρα, καθώς λένε άλλού).

Θά σημειώσω — έπίσης, δυο παροιμίες και δυο έπιγραμματικούς έπιλόγους τραγουδιών:

1

«Άγνεστα κι αύφαντα, στην τέμπλα κρεμασμένα» = παίχνεις γιά έπιτεύγματα άπραγμα τοποίητα άκόμα. (Τ'ά μαλλιά, όσο νά γίνουν σκουτιά, πού θά στεγνώνουν σ'τή τέμπλα κρεμασμένα, θέλουν: πλύσιμο, ξάσιμο, λανάρισμα, γνέσιμο, τυλιγάδισμα, βάψιμο, κουβάριασμα ή μασούριασμα, ιδιασμα, τυλίμα, μίτωμα, ύφαμα, νεροτρίδιασμα, μαντάνισμα και... στέγνωμα σ'τήν τέμπλα, σ'τή φούρκα, σ'τή στροπίνα, σ'τή φράχτη).

2

«Τ'ό τ'ά είπε άπολυτά κι άδίμιτα» = τ'ό μίλησε έλεύθερα κι άπερίφραστα.

3

«Τ'ό κέντισμα είναι γλέντισμα κι ή ράκα είν' τ'ό σεργάνι κι αὐτός ό δόλιος άργαλειός είναι σκλαδιά μεγάλη» (άπό τ'ό τραγούδι τής Άγγέλλως)

4

«Τ'ά παλληκάρια τ'ά καλά θέλουν καλές γυναίκες, νά ξέρουν ρόκα κι άργαλειό, νά ξέρουν νά κεντάνε».

(άπό τ'ό τραγούδι τής Βλαχο-Ρηνούλας)

Θά δώσω, τέλος, τέσσερα «τραγούδια τ'ό άργαλειού», καθώς τ'ά 'χω καταγράψει άπό πρώτο χέρι:

1

Όσο είν' ό ύψος τ' ουρανού κι ό βάθος τής θαλάσσης τόσο διασίδιν ιδίαζε μι'ά κόρη σ'τήν αυλή της. ώό ιδίασε τ'ό ξίδιασε, σ'όν άργαλειό τ'ό βάνει, χτυπάει τ'ό χτένι τ' άργαλειού και τρίζουν τ'ά καλέλια κι άπό τ'ό χτύπο τ'ό χτενιού κι άπ' τόν άχό τής κόρης ό ήλιος παρασκάλισε κι άργεί νά βασιλέψει.

2

Μ'ην είναι χιόνια σ'ά βουνά, μ'ην είν' πανιά άπλωμένα, μ'ην είν' καμιά σ'τή γειτονιά νά λέει καλό γιά μένα; Γειτόνισσα, δαιμόνισσα, μόκαψες τήν καρδούλα, τόν άργαλειό σου τόν αϊκώ και σένα δέ σ'έ γλέπω. Άνάθεμα πού φύτευε τ'ό κλήμα σ'τήν αυλή σου και σκέπασε τόν άργαλειό, τήν πόρτα τ'ό σπιτιού σου. Νά σου τσακίετανε τ' άντι, νά σ'όσπαζε τ'ό χτένι, νά βγεις σ'τή ρούγα γιά τ' άντι, σ'τή γειτονιά γιά χτένι.

3

Μάνα μ' τήν κόρη πού είδα γ'ω σ'όν άργαλειό νά ύφάνει — τής κραιν'ω δέ μου κραινεί.

Έχει άσημένιον άργαλειό και φιλιτισένιο χτένι — τής κραιν'ω δέ μου κραινεί.

Νά τής τσακίετανε τ' άντι νά 'σπαζε και τ'ό χτένι — τής κραιν'ω δέ μου κραινεί.

Νά τής κοβόνταν οι κλωνές νά κάθεται νά δένει — τής κραιν'ω δέ μου κραινεί. (άπολυτό)

4

— Κόρη μ', πού ύφάνεις τ'ό (πανι, τ'ό ύφάνεις, τ'ό ξεύφάνεις κι όλους τούς νιούς μαράνεις.

Πόσο πουλιέται τ'ό πανι, πόσο έχει και τ'ό χτένι κι ή κόρη πού τ'ό ύφάνει;

— Χίλια φλουριά έχει τ'ό πανι κι άλλα τόσα τ'ό χτένι κι ή κόρη πού τ'ό ύφάνει.

— Όσα είχα κι όσα μάζωξα κι όσα έχω δουλεμένα, όλα, κόρη μ', γιά σένα! (άπολυτό)

(Τ'ό τσαμικοειδές «Τάκου — τάκου ό άργαλειός μου», πού παίζουν οι όργανοπαίχτες σ'τό πανηγύρι μας, δημοτικοφέρνει σ'τό νηχό, αλλά δεν είναι δημοτικό. Είναι ένα βάνασα κακοποιημένο ποίημα τ'ό Άργύρη Έφταλιώτη. Τ'ό ίδιο έπαθε και τ'ό «Πουλάκι ξένο, ξεπιτεμένο», τ'ό Βηλαρά.)

ΔΗΜΗΤΡ. ΦΟΥΡΛΑΣ